

SVEUČILIŠTE U SPLITU
FILOZOFSKI FAKULTET
Odsjek za sociologiju
Predmet: *Kvalitativna metodologija*
Akademska god. 2007/08.

Studentica: Majda Čuvic

« KVALITATIVNOST ETNOGRAFSKOGA PRISTUPA »
(metodološki esej)

recenzentice: prof.dr. Anči Leburic (Filozofski fakultet u Splitu)
Zorana Šuljug, asistentica (Filozofski fakultet u Splitu)

Esej je recenziran 10.02.2008. i postavljen na službenoj web stranici
Odsjeka za sociologiju Filozofskoga fakulteta u Splitu
(www.ffst.hr/dokumenti/izdavastvo/studentski/sociologija/index.htm)

Kvalitativni pristup u znanstvenom istraživanju prvenstveno podrazumijeva ispitivanje značenja i interpretacija od strane ispitanika. Upravo to uvjetuje njegovu kvalitativnost.

Etnografski istraživački pristup usmjeren je na ljude, odnosno na određene grupe, kojima su zajednički kultura, vjerovanja, prostor na kojemu žive, životna iskustva i slično.

Etnografski istraživači za istraživačku metodu u velikoj mjeri koriste promatranje sa sudjelovanjem. Ta je metoda pouzdana s obzirom na to da istraživač osobno i izravno sudjeluje u životu grupe koju promatra. Drugim riječima, istraživač provodi vrijeme sa ispitanicima, sudjeluje u neformalnim situacijama u kojima se oni nalaze i ponaša se kao svi ostali članovi grupe.

No, metoda promatranja sa sudjelovanjem posjeduje i manje pouzdanu karakteristiku. Naime, istraživač ima ulogu nepristranoga i objektivnoga promatrača i prenositelja značenja. I tu može nastati problem. Kako da zauzda vlastitu subjektivnost, osjećaje, moral i vrijednosti do kojih drži? Naime, teško je ostati nepristran, te uvijek stati na stranu razuma, iznoseći podatke ili pišući izvještaj o ljudima s kojima istraživač

provede neko vrijeme i koji mu nerijetko postanu dragi. Teško je naći pravu “sredinu” u sebi i razlučiti istraživača od čovjeka koji je poput svih drugih.

Dakle, kvalitativnost je ono što najviše pruža etnografima prodiranje “duboko” u izvore podataka, u informacije, u ljude i životne stvarnosti, što predstavlja i znanstveno i umjetničko umijeće. Etnograf je, dakle, znanstvenik i umjetnik, virtuoz u višestrukim i multidimenzionalnim interpretacijama stvarnosti i alternativnim tumačenjima podataka u istraživanju. Etnografski su izvještaji emotivno nabijeni, precizni i iscrpni. Oni su takvi da je čitatelj etnografske studije u stanju pomisliti ili osjetiti: “Sada razumijem ljude koji su doživjeli takva iskustva...” Tako etnografi daju odgovore na pitanja “tko, što, kako, gdje, zbog čega”,... Pokušavaju zaokružiti cijelu priču o onome što su proučavali, vodeći se mišlju da nije ništa manje realna subjektivna individualna realnost od objektivno definirane i mjerljive realnosti. Upravo takva nastojanja, istraživača čine istraživačem u doslovnom smislu, jer onoga trena kada napusti lokaciju na kojoj je promatrao i istraživao, zapravo počinje etnografija i njegov potpuni doprinos njezinoj kvalitativnosti.